Donderdag, 18 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3854

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Groot offensief in Tunis.

Duitsland meldt aanval 8e Leger op Mareth-linie.

Geallieëerde troepen veroveren Gafsa.

Britse vlooteenheden vernietigen 2 Duitse schepen in Noorse fjord.

CHURCHILL OVER KOLONIALE POLITIEK VAN ENGELAND.

Het Britse Lagerhuis juichte Churchill heden toe, toen deze verklaarde: „De Regering is ervan overtuigd, dat het bestuur van de Britse koloniën enkel voor de verantwoordelijkheid van Groot Britannië moet blijven." Hij bevestigde de inzichten, die de Koloniale Secretaris Oliver Standley op 5 Maart te Ossenvoorde (Oxford) tot uiting bracht.

Standley zeide met dezelfde woorden, dat dat het eerste grondbeginsel van Groot Britannië's koloniale politiek was. Verworpen werd door hem — wat hij noemde — „de grote mate van vriendschappelijke critiek en het belangeloze advies" van de Verenigde Staten, die aandringen op een internationaal bestuur van de koloniën.

Churchill verklaarde : „De politiek van de Regering is om zo volledig mogelijk zorg te dragen voor de politieke, staatshuishoudkundige en maatschappelijke ontwikkeling van de koloniën binnen het Britse Imperium en in nauwe samenwerking met de naburige en vriendschappelijke landen."

Toen hem gevraagd werd of de Dominions en Leden van het Britse Gemenebest medezeggenschap hebben in de toekomst van de koloniën, zeide Churchill, dat „zij reeds een belangrijke medezeggenschap hebben in de toekomst van bepaalde koloniën, welke binnen hun gebieden vallen."

J. McGovern, een Afgevaardigde uit Glasgow, wilde weten of de verklaring van Churchill wil zeggen, dat Groot Britannië „niet van plan is de bezette gebieden aan het eind van deze oorlog op te geven, net zo goed als Duitsland."

Hierop antwoordde Churchill: „Dat is een zeer beledigende vergelijking" (Londen, (AP) 17.3).

AANVAL OP DE MARETH-LINIE BEGONNEN.

Een uitzending van het DNB deelde mede, dat het achtste leger gisteravond de aanval op de Mareth-linie geopend heeft. „De omvang van de gevechten kan nog niet beoordeeld worden naar de berichten, die tot nu toe beschikbaar zijn", aldus het DNB. „Maar militaire kringen in Berlijn geloven, dat dit de grote aanval is."

Het Duitse agentschap zeide, dat de Britse aanval om 22.30 uur werd ondernomen aan het einde van de linie nabij de kust na een levendig gordijnvuur van de artillerie, dat zwol tot een werkelijke kanonnade.

Britse militaire waarnemers gaven toe, dat het 8e leger een aanval voorbereidde. Zij deelden evenwel mede, dat slechts Montgomery wist wanneer deze zou komen. Het was bekend, dat Montgomery oorlogsmaterialen ophoopte voor zulk een aanval als die, welke Rommel bij El Alamein verpletterde (Londen, (AP) 17.3).

„VEROVERING TUNIS EN BIZERTE NIET VER MEER", ZEGT BEAVERBROOK.

Lord Beaverbrook verklaarde in het Britse Hogerhuis: „Ik denk, dat de verovering van Tunis en Bizerte niet ver meer is."

In Londen was er echter nog geen bevestiging te verkrijgen over de grote aanval in Tunis om de 250.000 Duitsers en Italianen de zee in te drijven. Sommige berichten, die in Londen gepubliceerd werden, lieten evenwel doorschemeren, dat de Geallieerden klaar zijn om in het Zuiden toe te slaan en misschien ook meer naar het Noorden.

Gelijksoortige berichten werden reeds wekenlang vernomen, doch nooit verwezenlijkt. De radio van Algiers, die onder Geallieerd toezicht staat, maar niet officieel is, zeide, dat de voorbereidingen voor het „aanstaande Geallieerde offensief worden opgevoerd en het uur nadert, waarop de asstrijdkrachten uit Noord-Afrika gedreven zullen zijn."

De Britse correspondent, die zich bij het 8e leger bevindt, zeide, dat de oudstrijders van de woestijn „gereed komen voor het offensief. Kanonnen, gevechtswagens en allerlei voertuigen rollen naar het front, terwijl massa-formaties van lichte bommenwerpers de objecten achter de Mareth-linie aanvallen."

Beaverbrook en Lord Wedgwood stelden nieuwe eisen in het Hogerhuis voor een tweede front. Zij deden een oproep aan de Britten om zich „te wijden aan een invasie van het vasteland".

Beaverbrook zeide: „Ik geloof, dat de Regering van plan is een tweede front te openen. Indien Noorwegen en Frankrijk gelijktijdig geïnvadeerd worden, krijgen wij de duikbotenbases aan die kusten in onze macht."

Wedgwood verklaarde: „Indien ik mocht kiezen, zou ik het Britse leger laten vechten naast het Russische leger" (Londen, (AP) 17.3).

GEALLIEERDE TROEPEN NEMEN GAFSA.

Radio-Algiers zeide, dat de Geallieerde strijdkrachten Gafsa genomen hebben. De stad Gafsa is belangrijk, omdat zij het kruispunt is van verkeerswegen. Zij ligt op 40 kilometer ten Noorden van het Sjott Djerid; werd op 16 Februari ontruimd door de Noordamerikaanse en Franse troepen voor het offensief van Veldmaarschalk Erwin Rommels strijdkrachten. Er was geen ogenblikkelijke aanduiding van de omvang der gevechten, waardoor de stad wederom in Geallieerd bezit kwam.

De radio van Algiers bevestigde nog niet de Duitse berichten omtrent een offensief van het achtste leger tegen de Mareth-linie. Wel werd gezegd, dat Geallieerde vliegtuigen „hevig en onophoudelijk" de stellingen van Rommel bombarderen. De asstrijdkrachten pogen het achtste leger te hinderen met een gestadig artillerievuur (Londen, (AP) 18.3).

BRITSE VLOOTSTRIJDKRACHTEN DRINGEN NOORSE FJORD BINNEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Lichte kuststrijdkrachten, die bemand waren door personeel van de Koninklijke Noorse Marine voerden een geslaagde aanval uit op de vijandelijke scheepvaart in een Noorse fjord tijdens de vroege uren van Zondag 14 Maart. Onze strijdkrachten drongen de Floroe-haven binnen en torpedeerden twee schepen. Een groot bevoorradingsschip brak in tweeën en zonk ogenblikkelijk. Een ander schip van gemiddelde grootte barstte in vlammen uit en kwam later tot zinken. Tijdens de aanval opende een kustbatterij vruchteloos het vuur op onze strijdkrachten. Geen verliezen werden geleden door ons personeel" (Londen, (AP) 17.3).

VAN DIENSTPLICHT VRIJGESTELD.

De Noordamerikaanse Senaat stemde 51 tegen 24 voor een wet, waardoor alle mannen, die voor hun volle tijd werkzaam zijn op boerderijen, die voor de oorlog belangrijke producten verbouwen, van militaire dienst worden vrijgesteld (Washington, (AP) 17.3)

ARBEIDERS IN ATHENE STAKEN.

Tass meldde uit Caïro, dat de arbeiders in Athene in algemene staking gingen als protest tegen het zenden van arbeiders naar Duitsland.

Massa-betogingen zouden op de straten plaats vinden, waarbij de menigten het Griekse volkslied zingen onder de slagzin „Weg met de mobilisatie". Het bericht zeide, dat de Duitsers uit pantserwagens op de menigten vuurden en slachtoffers veroorzaakten (Moskou, (AP) 17.3).

Het nieuws van vandaag.

Het grote Geallieerde offensief in Tunis is eindelijk begonnen. Dit willen ten minste de nog onbevestigde berichten laten blijken. Berlijn deelde zelf mede, dat het Britse 8e leger onder bevel van Montgomery de aanval geopend heeft op de Mareth-linie waar deze nabij de kust eindigt (blz. 1).

„De Britse strijdkrachten bestaan uit de 51ste divisie, een infanterie- en drie tank-brigades, en zeven tankdivisies", aldus Berlijn.

Radio-Algiers zeide intussen, dat Gafsa, op 40 kilometer ten Noorden van het Sjott Djerid, door de Geallieerde strijdkrachten veroverd is. En uit het Geallieerde Hoofdkwartier van Noord-Afrika komt bericht, dat Generaal Eisenhower zelf de leiding aan het West-Tunische front op zich genomen heeft, samen met Luitenant Generaal Patton, specialist in de oorlog met pantserstrijdkrachten (blz. 1).

De Russen schijnen thans stand te houden langs de Donets en ten Oosten van Charkov, terwijl zij verder naar het Noorden met succes hun offensief voortzetten. Nog talrijke plaatsen werden veroverd en het middagcommuniqué van vandaag meldt, dat een Duits sterktepunt door het Rode leger werd opgeruimd. Van Berlijn komt het bericht, dat Russsiche tanks, infanterie en luchttroepen een „omsingelende aanval" op Staraya Russa geopend hebben en „een kleine doorbraak hebben gemaakt in de Duitse linies" (blz. 3).

Het lucht-offensief van de Royal Airforce op West-Europa rust nog steeds en mogelijk worden de Geallieerde luchtstrijdkrachten in Engeland georganiseerd voor de invasie, die volgens Lord Beaverbrook „niet zo ver meer is".

Lichte strijdkrachten van de Britse Marine, bemand door Noorse zeelui, zijn een fjord van Noorwegen binnengedrongen en hebben daar twee Duitse bevoorradingsschepen tot zinken gebracht. Zonder verliezen keerden de dappere Noren terug (blz. 3).

Francisco Franco, Dictator van Spanje, sprak in de Cortes en was van mening, dat de oorlog wel 6 of 8 jaar zal duren. Verder spuwde Franco zijn gal uit tegen Rusland en beweerde hij, dat Stalins doel is een wereldrevolutie te veroorzaken.

Hoe de economische oorlog tussen de Verenigde Landen en Duitsland in Spanje gevoerd wordt, vertelde een zegsman van het Britse Ministerie voor Economische Oorlogvoering (blz. 3).

De Gaulle en Giraud schijnen thans de kloof te zullen overbruggen, die tussen hun beider groepen bestond. De Gaulle aanvaardde immers het voorstel om naar Algiers te gaan (blz. 3).

Dr. Petrus A. Kasteel herdenkt in een „In Memoriam" op deze voorpagina den gisteren overleden Aartsbisschop van Westminster, dien hij persoonlijk gekend heeft.

Ook op de voorpagina bespreekt een artikel het Probleem van Europa: Duitsland. Hierin wordt de positie van Duitsland bepaald in het geheel der Europese constellatie.

Aan het blad „Suriname" ontlenen wij een interessant artikel van den Heer G. Stampaert over de Surinaamse Maginot-linie. Dit staat op blz. 4 samen met het Nederlands Nieuws.

Cardinaal Hinsley †

In Memoriam.

Ook hier mag Arthur Cardinaal Hinsley worden herdacht.

Niet enkel als een groot Engelsman.

Engelsman was deze praelaat der Katholieke Kerk ongetwijfeld in hart en nieren. Hij was een Yorkshire-man daarbij, een van nature strijdbare geest, die nooit liet raden wat hij van de dingen dacht.

Op een leeftijd, dat ieder ordentelijk mens aan rusten denkt, werd Hinsley die zijn oude dag in Rome dacht te slijten, na zeer vermoeiende jaren in het hete Afrika te hebben doorgebracht, tot de aartsbisschoppelijke zetel van Westminster geroepen. Velen verwonderden zich over de keuze van Pius XI. Hinsley zelf niet het minst. „Lazare veni foras — Lazarus, kom naar buiten", zei de Paus lachend, toen Hij den zeventigjarige de benoeming aankondigde. Deze sputterde, ging naar huis en stelde een uitvoerig memorandum op, waarin hij betoogde beslist ongeschikt te zijn. „Gelezen", zeide Pius, en alle bezwaren, die u hebt opgesomd, ken ik. Zij maken u juist geschikt."

En Hinsley ging van Rome naar Londen, dat hem nauwelijks kende, maar hij veroverde in korte tijd de harten der katholieken.

Hij werd pas groot en een waarlijk nationale figuur, toen het Britse Rijk in oorlog kwam. Naast Churchill had Engeland weinig mannen, die met zo'n universeel gezag de wereld konden toespreken als de grijze Cardinaal.

Onvermoeid voerde hij het woord voor de radio, van de kansels en in vergaderingen.

Den fascisten kwam het schuim op de mond, toen de cardinaal Italië toesprak in het Italiaans. En de naziepers kwam woorden tekort om zich te keren tegen den Britsen praelaat, die onverschrokken het nationaal-socialisme aangreep en het noemde wat het is: een duivelse dwaling.

Zijn grote cathedraal en alle kerken waren open voor alle lijdenden: Polen, Fransen, Belgen; allen bemoedigde hij.

Hij kende Nederland en was een onzer grote vrienden en bewonderaars. Die bewonderng, vooral voor het Missiewerk van Nederlanders, dat hij uit ervaring kende, stak de Cardinaal niet onder stoelen of banken. Openlijk verheerlijkte hij ons vaderland in zijn cathedraal in een rede, die per radio verspreid werd. En als hij Nederlanders zag, had hij altijd een prijzend woord.

Zijn geestdrift was zo aanstekelijk, dat wij ons herinneren, hoe Premier Gerbrandy eens Zijn arm greep en zei: „U moest paus zijn". De Cardinaal lachte hartelijk; Hij was te echt Engelsman om de humor van het geval niet te gevoelen: een rasechte Calvinist, die het conclaaf zo vereenvoudigde. Maar Hij sprak met den Nederlandsen Minister-President als met een ouden vriend.

Zijn medelijdend hart ging uit naar de vervolgde Joden, die Hij verdedigde; naar de zo zwaar geteisterde Russen voor wie Hij bidden liet en wier heldhaftige verdediging Hij prees zonder — evenals Churchill zelf — daarom iets te laten vallen van zijn oordeel over het bolsjewisme. Gehecht aan het katholieke dogma ging Zijn sympathie uit naar alle christenen en zo werd Hij de stichter van de beweging. „Het zwaard van de geest", waarin christenen van iedere belijdenis samenwerkten voor de verdediging van de christelijke grondslagen van het volksleven.

Een man met een even groot als eenvoudig hart, wiens door de jaren gebogen gestalte zich opeens oprichtte, als Hij een grote vergadering moest bezielen.

Een deel van Zijn oorlogsredevoeringen verscheen in „The Bond of Peace" en de „Times", dit boek besprekend, schreef in haar littérair „supplement" van 14 Juni 1941 over den Cardinaal als „the robust prelate who represents in England the most international version of the Christian faith".

Toen de universiteit van Oxford den cardinaal in December jongstleden het ere-doctoraat in de rechten aanbood, luidde het judicium; ......habetis hominem...... quem novistis in belli tempore non modo Ecclesiae suae sed etiam universae civitatis inter germanos duces ac praeceptores, exstitisse, causam, qua nihil ei antiquius sit, libertatis et humanitatis pro virili usque sustinentem atque adjuvantem...... (Hier immers staat een man, dien gij allen hebt gekend in oorlogstijd onder mede-leiders en medeleraars, niet alleen van zijn eigen Kerk, maar van geheel de Staat, voortdurend en met al zijn kracht steunend en helpend de oudste van alle waarden, die van vrijheid en enselijkheid").

Een man, even groot als eenvoudig van hart, kind uit het volk en vriend van het volk en van allen, die zwak zijn en lijden, ging heen met dezen christelijken athleet, die ook voor den vreemdeling een vaderlijke vriend was.

Moge Hij, die van helerharte met ons de strijd voerde, rusten in vrede en door hoger licht omstraald eens over de aarde en de zee de klaroenen horen, die de zege zullen verkondigen van de idealen, waarvoor Hij zulk een moedige strijder was.

P. A. Kasteel.

Het probleem van Europa is: Duitsland.

Nuttig wapen in het tuighuis der Nazie propaganda.

Het „Reich" een onding.

MATELOZE BEGEERTE NAAR MATERIËLE VEROVERINGEN.

Een van de nuttigste wapens in het tuighuis der Hitleriaanse propaganda zijn de „problemen" geweest", welke het een na het andere, steeds naar gelang van behoefte, werden gecreëerd.

Achtereenvolgens zagen het levenslicht het Joodse probleem, het Tsjechische probleem en het Poolse probleem en elk op zijn beurt werden zij onder de aandacht van het mensdom gebracht, hetgeen steeds gepaard ging met lawaai en geschreeuw, dat zij onduldbaar waren, dat de oplossing geen ogenblik kon worden uitgesteld, want dat anders de vrede in Europa gevaar liep en meer van dergelijk fraais: voor elk geval afzonderlijk werden omvang en strekking zowel als het tijdstip, waarop het probleem zich aandiende, door de Nazies vastgesteld. Het karakter werd met zorg gekozen in dier voege, dat de Nazies er een passende oplossing voor in gereedheid zouden hebben, en het tijdstip zo uitgekozen, dat het Westen er volkomen door werd verrast en gedwongen was om hals over kop een oplossing te improviseren, om de voor de hand liggende reden, dat men aan het betrokken vraagstuk, dat strict genomen helemaal geen vraagstuk was nooit tevoren aandacht had besteed.

Het probleem: Duitsland.

Sebastiaan Haffner is op de lumineuze inval gekomen om een tegenzet te doen. In een boek „Germany: Jekyll and Hide", waarin hij een zeer verhelderende beschouwing wijdt aan het Derde Rijk, legt hij de nadruk op de wenselijkheid om het „Duitse probleem" te stellen en als zodanig aan de wereld voor te houden. Deze heeft lijdelijk toegezien, toen de Joden en al die anderen achtereenvolgens werden verheven tot de waardigheid van een probleem. Het is tijd, dat de rollen omgekeerd worden: het probleem van Europa is Duitsland, dit dient te worden vastgesteld en vastberaden onder de ogen te worden gezien.

Haffners stelling en zijn antwoord zijn waard, dat men er aandacht aan besteedt: wellicht kan men ze niet zonder meer aanvaarden, maar zij vormen ontegenzeggelijk een goede grondslag voor discussie en een originele afwijking van de gebruikelijke manier om een probleem te benaderen.

Wortels van het Naziedom.

Dank zij Rauschning hebben wij geleerd Hitler niet uitsluitend te bezien als een werktuig van het kapitalisme, maar de wijze, waarop het probleem gewoonlijk onder handen wordt genomen, vertoont steeds in sterkere of mindere mate sporen van droge Marxistische dialectiek. Haffner beziet in de eerste plaats de zaak van een psychologisch en in mindere mate van een historisch standpunt. De economische kant verwaarloost hij nagenoeg geheel, en dat is ongetwijfeld een tekortkoming.

Zijn stelling steunt op zijn overtuiging, dat de wortels van het Naziedom diep in de geschiedenis van het Duitse Rijk worden aangetroffen. In zijn ogen is het Reich het tegenbeeld van Duitslands ware ontwikkeling, is het een monsterachtigheid, een onding. Onder het voorwendsel ener nationale eenheidsvorming, geweldig in tel bij het liberalisme van de vorige eeuw, heeft Pruisen in feite de nationale eenheid van de verschiliende Duitse staten vernietigd en ze met geweld van wapens gekoloniseerd. De unificatie ging niet spontaan, van binnen uit, in haar werk, maar was een valse eenheid, van buiten af opgelegd en slechts gericht op één doel: de verdere uitbreiding der Pruisische macht. Het Reich heeft alleen reden van bestaan gehad voor roofzuchtige verovering, en heeft inderdaad de voorspelling van Nietzsche in vervulling doen gaan, dat het tot gevolg heeft gehad „de ondergang, beter nog, de uitroeiïng van de Duitse geest ter wille van het Duitse Rijk."

En toch zijn talloze Duitsers aan het Reich verknocht geweest. De geestdrift voor de oorlog in 1939 moge sterk gedifferentiëerd zijn geweest, daar staat tegenover dat in 1914 het volk als één man achter de keizerlijke waan van Wilhelm heeft gestaan. Haffner bestrijdt dit niet.

Er leeft in den Duitser een wil om te heersen, een begeerte naar invloed en macht, en wanneer deze drijfveer een andere richting kiest dan die, welke verband houdt met de geest — de cultuur, welke voornamelijk de trots en de bekroning van de Duitse geest is geweest, — dan treedt daarvoor in de plaats een mateloze begeerte naar materiële veroveringen.

Kankergezwel in Europa.

Het is het ongeluk van het Reich, dat het de projectie is en tevens een prikkel tot meer militarisme, meer agressie en meer oorlog.

Het dynamisme van de veroveringskrijg, welke de hoogste wet in het Reich is, voert het van het ene uiterste naar het andere. Het Duitsland van Bismarck was nog verenigbaar, in geestelijke en politieke zin, met de harmonie van Europa, maar het Duitsland van Keizer Wilhelm was dat stellig politiek en eigenlijk ook geestelijk al niet meer. En in het verdorven Reich van Hitler manifesteert het zich in zijn ware gedaante — een kankergezwel in Europa, aanvankelijk parasiterend op de Duitse staten, opgeslokt om de oorspronkelijke kern te vormen, en dat nu de levende cellen van het Europese lichaam aanvreet. Eerst werden de Tsjechen en later de Polen een prooi van zijn vraatzucht en vervolgens was geheel West-Europa aan de beurt, tot de harde substantie van de Pyreneeën aan het knagend voortschrijden weerstand bood. Weer later was het Balkan-weefsel een prooi der morbiede vraatzucht.

Zo is het Hitlerisme de reductio ad horrendum geworden van de droom van den „groten" Frederik en Bismarck.

Hoewel de meeste Duitsers in hun binnenste een element van het onzalige dynamische herbergen — Goethe getuigde reeds, dat er, „ach" twee zielen in zijn borst woonden — kunnen niet allen vrede hebben met de weerzinwekkende manifestaties van het Reich. En alleen de Nazies scheppen er bepaaldelijk behagen in en beleven er de uitdrukking van geheel hun wezen in. In hen is het daemonisch aspect van de Duitse geest in nagenoeg chemischzuivere isolatie en op grond daarvan zijn op hen de verwachtingen voor de genezing van de Duitse kwalen gebouwd. De gifstoffen bezoedelen niet de gehele bloedsomloop, zij zijn geconcentreerd in een etterend abces, en om dit uit te snijden wordt deze oorlog gevoerd.

Hitler kwam aan de macht op de ruïnes van het Duitsland van Weimar. Het was aanvankelijk niet zijn positief verlangen om het Reich uit te breiden of een greep naar de wereldmacht te doen. Als compensatie voor het feit, dat de samenleving hem uitwierp, leefde hij in den beginne in een Wag-

neriaanse droom van zelfverheerlijking. Duitsland, de machtsbegeerte en verovering zijn in zijn privé-leven incidenten gebleven: voor deze ziekelijke egocentrische figuur is Duitsland slechts instrument voor zijn persoonlijke ambities, en niet een volk, in welks dienst men zich stelt of dat men poogt omhoog te stuwen.

Het Hitlerisme.

Indien deze analyse intussen met de werkelijkheid overeenstemt, hoe kan dan het delirium, waarmede een groot gedeelte van Duitsland zijn heerschappij aanvaardde, worden verklaard?

Dat geschiedde, omdat de proletarische verworpeling, deze dakloze zwerver, deze politie-spion met zijn ongebreidelde begeerte naar macht, zijn passie voor praal en zijn wrok tegen het leven en de maatschappij als het ware geknipt waren voor de stemming in het Reich na de eerste grote nederlaag: het had zijn huid niet afgeworpen, de begeerte naar macht, de grootheidswaan was onveranderlijk gebleven. De oorlog had als bezinksel op de bodem een grommende wrok achtergelaten over de geleden nederlaag, een wilde begeerte om de rollen om te draaien en het den overwinnaars betaald te zetten: in dit vacuum paste Hitler precies. Hoe vals de snaar welke hij aanraakte ook natrilde, de toon vond altijd weerklank in het gemoed van een groot deel van het Duitse volk.

Hitler kent althans een droomtoestand. Zijn satellieten, die zijn medeplichtigen zijn — of gedwongen worden te zijn — en die allen tezamen zijn naaste omgeving uit maken, vormen een veel somberder beeld van grenzenloze kracht, van grenzenloze heerszucht, wortelend in volslagen cynisme of nihilisme.

Voor de grote massa der Nazies en vooral voor de volgende generatie is het Hitlerisme geen geloof maar een geestelijke instelling. Hun opvoeding is er niet op berekend, om gelovigen te kweken, wel om een type voort te brengen — even heerszuchtig, meedogenloos, barbaars, cynisch en wreed als het Reich, waarvan zij in zekere zin het spiegelbeeld zijn.

Anti-Semietisme is geen geloof maar een soort van voodoo, er op berekend om de gehardheid van de candidaten voor het lidmaatschap der Partei op de proef te stellen. Zij, die de gruwelen niet kunen verdragen maar zich walgend afwenden, deugen niet voor de S.S. of de Gestapo. Anti-Semietisme is uitsluitend selectief.

Anti-nationale oppositie.

Toch is het moeilijk te verstaan, hoe fatsoenlijke mensen de woeste excessen, de cynische onverschilligheid en het smerige opportunisme van de Partij-leiders kunnen tolereren.

Wij houden het er voor, dat vele Duitsers er tegenwoordig schoon genoeg van hebben en dat er thans in Duitsland een oppositie bestaat welke anti-nationaal is.

Door het ideaal van het Reich tot zijn uiterste, vreeselijke, alvernielende consequentie door te voeren hebben de Hitlerianen de greep van het patriotisme op de Duitse geest vernietigd, een greep welke in 1914 en zelfs in 1933 niet kon worden gebroken. Desondanks hebben wij er rekening mede te houden, dat voor velen buiten het partij-verband staande de betovering haar macht behouden heeft. Hitlers overwinningen zijn aan de macht en de glorie van het Reich ten goede gekomen en alleen een op feiten steunend vermoeden, dat Hitlers ster begon te dalen, zou voor deze mensen aanleiding kunnen zijn om zich van hem af te wenden.

* * *

De conclusie, welke men uit deze analyse kan trekken, is deze: dat het permanent herstel van de vrede in Europa afhankelijk is van tweeërlei voorwaarden:

In de eerste plaats van de vernietiging van de Nazies, die zich als vernielende bacteriën zelve hebben geïsoleerd in het Duitse politieke lichaam, en vervolgens van de vernietiging van het Reich als het kankergezwel, dat aanvankelijk Duitsland, maar thans ook Europa en de gehele wereld met een gruwelijke dood bedreigt.

CURAÇAO

SINT JOZEFSCHOOL WORDT INGEWIJD.

De geheel vernieuwde Sint Jozefschool van de Zusters van Schijndel op Pietermaai zal morgenmiddag om 16 uur door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. worden ingewijd.

LEZING PATER BURHS.

In het Briontheater vond gisteravond een ledenvergadering plaats van de Vereniging Mgr. Niewindt, waarbij ook introducees waren toegelaten.

Tegenwoordig was ook Z.H.E. Mons. P.I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao.

Hierbij heeft Pater Raphaël Bürhs O.P., die zowel bekend staat om zijn liefde voor de kerkelijke volkszang alsook om zijn spreekgave, een inleiding gehouden over de Kerkelijke Volkszang, waarbij de deskundige spreker het wat, het waarom en het hoe van de kerkelijke volkszang behandeld heeft. Is deze vergadering al niet voor publiciteit vatbaar, des te welkomer was ons het verzoek van het bestuur van bovengenoemde vereniging om het referaat van Pater Bührs in ons blad op te nemen. Dezer dagen hopen wij deze lezing, die blijkens het algemeen handgeklap en verdere besprekingen ieders belangstelling bleek te hebben geboeid, te kunnen publiceren.

Met deze lezing heeft de Vereniging Mgr. Niewindt een eerste grote stap in het openbaar gedaan, en — blijkens hetgeen de aanwezigen algemeen zeiden — een goede stap. Met belangstelling zien wij uit naar de volgende.

H-CHAUFFEURS KRIJGEN MEER BENZINE.

De vertegenwoordiger van de chauffeurs der huurauto's mocht van Zijne Excellentie den Gouverneur bericht ontvangen, dat de huurchauffeurs voortaan in plaats van 60 gallons per maand 150 gallons benzine zullen ontvangen. Van heden af kunnen de chauffeurs zich voor de regeling daarvan vervoegen op het Bureau van Sociale en Economische Zaken.

De aanvang voor meer benzine door de buschauffeurs is in studie.

H. MIS VOOR AMBACHTSSCHOOL „SINT JOSEPH".

Ter gelegenheid van het Patroonsfeest zal er morgen, 19 Maart, een Heilige Mis worden opgedragen ter intentie van de Ambachtsschool Sint Joseph. De Heilige Mis zal plaats vinden om 7 uur in de parochiekerk van Heilige Familie te San Mateo.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Morgen wordt er door de jongens van de Ambachtsschool „Sint Joseph" een bekertournooi gehouden.

UITZENDING IN HET PAPIAMENTS.

De gewone Zaterdag-avond-uitzending speciaal voor Suriname en Curaçao van Radio-Boston (op 25 meter band) zal as. Zaterdag voor een deel in de Papiamentse taal geschieden.

CURAÇAOSE LUCHTPOSTZEGELS IN ENGELAND.

De Luchtpostzegel van Curaçao ad *f* 1,— wordt te Londen verkocht voor vier Shilling six pence (ongeveer *f* 1.60); een reeks gewone postzegels ad 18 cent voor ongeveer 31 cent.

POLITIE-BERICHTEN.

In een zaak aan de Bredestraat viel een zekere E.N.W. van een zolder, waardoor hij aan zijn hoofd verwond werd. Bovendien klaagde hij over pijn in de rug. Hij is in het Sint Elisabeths Gasthuis opgenomen.

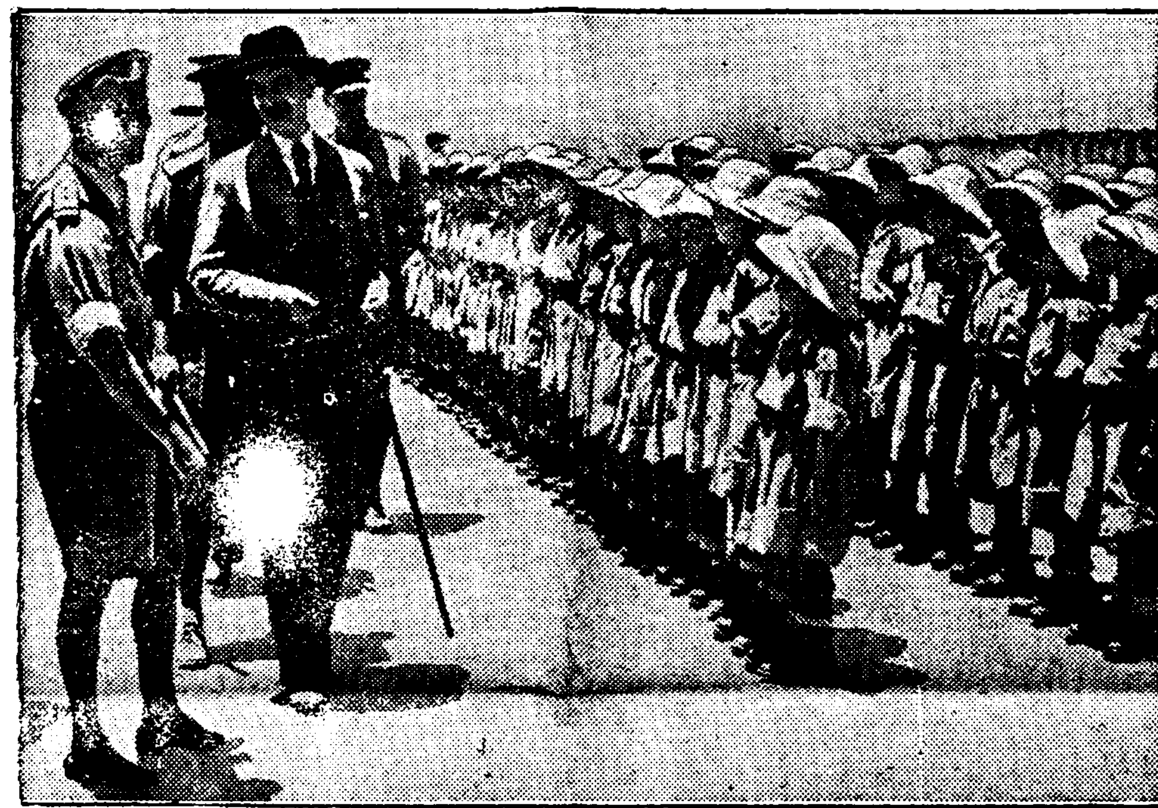
Aan de Piscaderabaai geraakte een particuliere auto in brand, waardoor deze zwaar beschadigd werd.

Door de politie-brandweer werd de brand geblust.

In de avond van 15 Maart jl. brak brand uit in de goederenopslagplaats van P.J. aan de Theaterstraat, welke zich aanvankelijk vrij ernstig liet aanzien. Het bleek dat een partij aldaar opgeslagen juttezakken door onbekende oorzaak vlam had gevat. De Politie-brandweer, met groot materieel uitgerukt, had de brand echter vrij spoedig onder de knie.

Naar de oorzaak van de brand wordt een nader onderzoek ingesteld.

In het café van D.P. aan de Columbusstraat ontstond in de avond van 15 Maart jl. een begin van brand tengevolge van het ontploffen van de tank van een gasolinestoof. De bediende J. de C. bekwam bij het blussen daarvan vrij ernstige brandwonden aan armen en gelaat. Door de Verkeersafdeling der Politie werd aan het slachtoffer eerste hulp verleend.

De „Junaks" zijn Poolse kinderen, die onder toezicht van leger-officieren geoefend worden in een soort padvindersgilde. De meeste kinderen hebben hun ouders verloren en leven nu in het Midden-Oosten. Zij dragen broeken, die oorspronkelijk voor de soldaten bedoeld waren.

Buitenland.

FRANCO VOOR SPAANSE CORTES.

Charles Foltz seint uit Madrid:

Francisco Franco zeide tot de Cortes [adviserend lichaam in Spanje, waarvan de meeste leden benoemd worden en geen enkel door het volk gekozen wordt — Red.], dat de doeleinden van de wereldoorlog veranderd zijn door de intrede van Rusland en deze thans een „oorlog tot de dood" van zes of acht jaren geworden is. Met referte naar de uitbreiding van het communisme in de wereld sedert de Russische revolutie zeide hij: „Het is niet noodzakelijk voor de Sovjet-legers de volken te bereiken om een Rode revolutie doen ontstaan".

„Slechts de aanwezigheid van Rusland onder de oorlogvoerenden gaf de oorlog het karakter van een oorlog tot de dood", aldus sprak Franco. „Niemand droomt van een korte oorlog of van een vrede van meer dan honderd jaar."

Franco zeide, dat niemand de vooruitgang kon ontkennen, welke het régime gemaakt heeft in de sociale en economische heropbouw sedert de burgeroorlog, niettegenstaande de moeilijkheden van het ogenblik. De Caudillo sprak van 16.37 tot 16.45 uur. Als grondtoon van de binnenlandse zaken zeide hij: „Wij wensen vrijheid maar met orde" (Madrid, (AP) 17.3).

HITLER AAN HET FRONT.

Een uitzending van het DNB zeide, dat in de bladen van Berlijn een foto gepubliceerd werd, waarop men Hitler nabij de frontlijnen in Rusland ziet. Men legde dit uit als een poging van de Duitsers om de berichten tegen te gaan, die in het buitenland de ronde deden als zou Hitler zenuwziek of vervangen zijn (Londen, (AP) 17.3).

WALLACE PASSEERT CUBA.

Vice-President Henry A. Wallace van de Verenigde Staten van Noord-Amerika arriveerde op het vliegveld Camaguey van Cuba uit Miami, op weg naar Midden- en Zuid-Amerika. Hij vertoefde slechts enkele minuten in Cuba en vervolgde zijn reis naar Costa Rica (Havana, (AP) 17.3).

DE WINST VAN ÉÉN MAATSCHAPPIJ.

Het financieel verslag van de Compañia Swift Internacional voor het jaar 1942 toont aan, dat deze maatschappij een netto-inkomen had van 17.647.932 Argentijnse Pesos of 11.76 Pesos per aandeel. Dit vergeleken bij 18.691.056 Pesos of 12.46 Pesos per aandeel in 1941 (New York, (AP) 17.3).

AARDVERSCHUIVING BEGRAAFT VEE.

Een aardverschuiving bij het dorp Mansor del Valle vaagde honderden stuks vee van een heuvelhelling en begroef die onder tonnen aarde. Een schaapsherder en enkele koeherders ontkwamen ter nauwernood (Palma de Mayorca, (AP) 17.3).

NIEUWS UIT BELGIË.

— Het leven van de Belgische oorlogsgevangenen in Duitsland is zeer hard. In een kamp werden van de 1200 man binnen een tijd van 6 maanden 800 naar een hospitaal gebracht. In dezelfde tijd constateerde men in het kamp 130 gevallen van tuberculose en 12 gevallen van typhus.

— Het vervoer van het Duitse leger in bezet België is in vele opzichten gelijk aan de toestand van 1918. Een groot aantal legerwagens gebruikt steenkool- of houtgas. De militaire hulpdiensten hebben niet langer meer de beschikking over auto's. Zij gebruiken nu oude voertuigen getrokken door paarden en muilezels.

— Te Ingelmunster (West Vlaanderen) werden 70 socialisten en communisten door de Duitsers gearresteerd en overgebracht naar Pas-de-Calais in Noord Frankrijk.

— De Brusselse correspondent van Svenska Dagbladet deelde mede, dat de Duitsers de universiteiten er van beschuldigen studenten aan te nemen zonder een degelijk onderzoek. Dit zouden de universiteiten doen om de jonge mannen te vrijwaren voor gedwongen arbeid in Duitsland. De Duitsers hebben dit onderzoek nu zelf ter hand genomen.

— Duitse autoriteiten bezoeken de laatste tijd fabrieken met het doel een aantal mannelijke en vrouwelijke arbeiders aan te werven voor de Todt-organisatie.

— In de gemeente Hasselt werden vele Joden gearresteerd en overgebracht naar het concentratiekamp Neckerspoel nabij Meckelen. Onder de weggevoerde gevangenen bevond zich een 81-jarige oude dame, die reeds 50 jaar in België woonde en wier zoon gesneuveld was in Wereldoorlog I.

Zij was reeds jaren bedlegerig. De Gestapo-politie sleurde haar van bed en wierp haar in een vrachtkar. De bevolking van Hasselt protesteerde hogelijk verontwaardigd bij een Duitsen legerofficier. Deze gaf de wreedheid toe, doch verklaarde machteloos te zijn uit vrees voor de Gestapo.

MONS. CELSO COSTANTINI OVER HET MISSIEWERK IN OORLOGSTIJD.

In een biezondere boodschap aan het Noordamerikaanse volk wees Mons. Celso Costantini, algemeen secretaris van de Heilige Congregatie tot Voortplanting van het Geloof, er op, dat ondanks het feit, „dat er thans een wereldoorlog gevoerd wordt en het mensdom op bijna elke plek der aarde veel moet ontberen", het totaal aantal bijdragen voor het missiewerk thans hoger was dan in het begin des krijgs. Hij verklaart dan verder:

„Onze onverschrokken missionarissen, priesters en broeders, en onze bewonderenswaardige missie-zusters blijven met enige uitzonderingen in de loopgraven van het Geloof en gaan voort met werken, bidden en lijden met een onversaagdheid en een hoop, die niet ijdel kunnen zijn. Het is waar, dat een aantal van hen geïnterneerd is, maar hun werk wordt voortgezet dank zij de hulp van een inheemse geestelijkheid en van de naburige missionarissen.

„De Kerk is niet alleen in staat om in de missiegebieden haar vroegere positie te handhaven, maar zij blijft zich werkelijk uitbreiden. Alleen reeds in China werd in het afgelopen jaar aan 100.000 volwassenen het Doopsel toegediend. Over de gehele wereld bloeien de seminaries voor de opleiding van een inheemse geestelijkheid. Het aantal groot-seminaristen bedraagt 3.648 en het aantal jongens in de klein-seminaries mag op 13.000 worden geschat.

„Terwijl we openlijk hulde brengen aan onze dappere geloofsverkondigers, moet ik biezonder wijzen op hen, die gekleurd met hun eigen bloed op de bres gevallen zijn. In eerbied buigend voor de graven onzer missionarissen van alle generaties, die op deze wijze hun leven hebben gegeven voor het Evangelie, groeten we met diepe eerbied ook de levenden in dat heilige en vreedzame leger, dat zonder ophouden strijdt voor Christus".

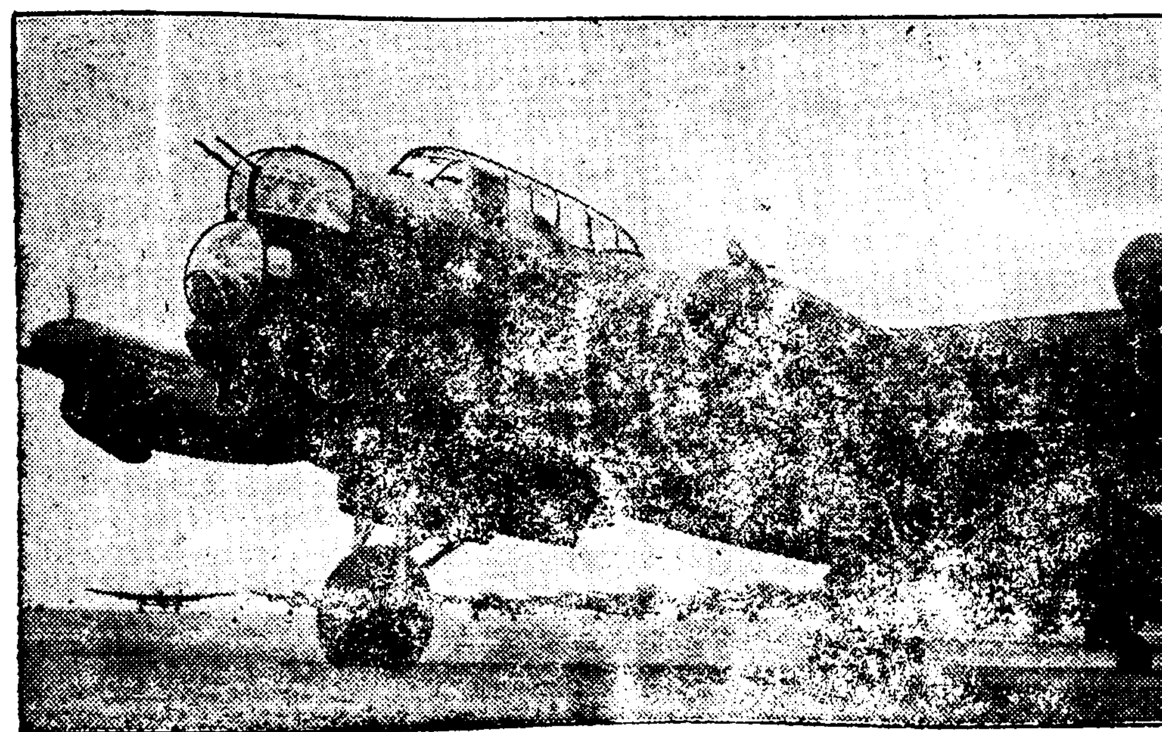
POLEN LEEFT VOORT IN NOORD-AMERIKA.

2500 Afgevaardigden van Katholieke Poolse verenigingen in 23 Noordamerikaanse Staten zijn te Baltimore bijeengekomen om vraagstukken te behandelen, die verband houden met het droeve lijden van het moederland in Europa.

Tijdens de Pontificale Hoogmis, waarmee het congres geopend werd, sprak de Aartsbisschop van Baltimore en Washington, Z.H.E. Mons. Michaël J. Curley. „Laat de wereld niet vergeten, welke vervolgingen Polen heeft moeten doorstaan. Maar Polen is altijd trouw gebleven aan God en land en steeds is Polen weer triomfantelijk verrezen boven zijn overwinnaars. Het zal weer overwinnen. Polen heeft geleden als geen ander land. Geen volk is heldhaftiger geweest of heeft meer vertrouwen gehad in de toekomst dan het dappere Poolse volk. Warszawa is vandaag het symbool van het lijden en van de vervolging der Polen en het zal weer het symbool worden van hun onoverwinnelijke geestkracht..... Men kan een Pool de liefde voor Polen niet uit het hart rukken. Waar men ze ook tegenkomt, men zal bij hen altijd aantreffen liefde voor het moederland, voor het land hunner voorouders. Hier in uw tegenwoordigheid bid ik vandaag tot God voor een spoedig herstel van de vrijheid van het oude land, van het land van helden en martelaren. Laat niemand u vertellen, dat ge als burgers van de Verenigde Staten Polen moet vergeten. Ge zijt niet minder goed Amerikaan, omdat ge het land van uw afkomst en uw voorouders liefhebt. Ge zijt betere Amerikanen, indien ge in uw hart bewaart al de moed, al de liefde, al het vertrouwen, dat Polen u gegeven heeft, een volk, dat moedig is geweest, een volk, dat te midden van het lijden het geloof in een uiteindelijke overwinning van Polen niet heeft verloren. Ge kunt God danken, dat ge Pools bloed in uw aderen hebt, want het is het bloed van een moedig en onoverwinnelijk ras".

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Oefeningen, die gehouden werden tijdens de laatste manoeuvres in Engeland.

Ergens in Engeland staan de „Lancasters"-bommenwerpers gereed voor een aanval op Europa. Zes kleine bommen staan op de voorzijde van het eerste vliegtuig geschilderd ten teken, dat reeds zes vluchten boven Duitsland gemaakt zijn.

Hevige Russische aanvallen bij Staraya Russa.

Russische linie houdt in gebied van Charkov.

Verpletterende U.S.A.-bombardementen op Kiska.

„Oorlog zal 6 tot 8 jaar duren", zegt, Franco.

GOEDE RESULTATEN IN DE ECONOMISCHE OORLOG TEGEN DUITSLAND.

John Colburn seint uit Londen:

Een zegsman van het Ministerie voor Economische Oorlogvoering zeide, dat goede resultaten worden bereikt in het economisch offensief van de Verenigde Landen tegen Duitsland in Spanje.

Geen enkele hoeveelheid graan, petroleum of meststoffen van betekenis heeft de as via Spanje bereikt. Van de andere kant krijgen de Geallieerden belangrijke materialen, vooral wolfram, uit Spanje door meer te bieden dan de nazies. Beide partijen delen in de voorraden van ijzererts en de Verenigde Landen bieden evenveel als de Hitlerieten plus 5%.

De Verenigde Landen — aldus de zegsman — betalen contant voor de Spaanse goederen. Ook zenden zij graan, meststoffen en petroleum. Deze petroleum wordt gebruikt voor het vervoer met motorvoertuigen, die het ernstig gehavende spoorwegsysteem vervangen.

De Geallieerden gaan nauwkeurig na door middel van een geheim blokkade-systeem hoeveel goederen Duitsland bereiken via Spanje en Portugal.

Op het ogenblik wordt Spanje beschouwd als het heetste economische slagveld van alle neutrale landen. Kopers en economische deskundigen, zowel van de Verenigde Landen als van de as, verblijven in dezelfde hotels. De zegsman noemde een voorbeeld van verbeterde Britse handelsbetrekkingen met Spanje en deelde mede, dat de invoer van een niet nader genoemd artikel van vrijwel niets in 1941 kwam op 2000 ton in het afgelopen jaar. De door de Duitsers gekochte voorraden van hetzelfde artikel kwam van 2000 ton in 1941 in het afgelopen jaar op 400 ton. Groot Britannië is gelijk Duitsland voornamelijk geïnteresseerd in het kopen van wolfram, pyriet en ijzererts van Spanje.

„Spanje is zich op handelsterrein bewust van de Duitse methode om te kopen tegen beloften, die zij niet vervullen en de Spanjaarden zijn bereid te onderhandelen met hen, die in ieder geval trachten hun overeenkomsten na te komen", zeide de zegsman. „Aan het begin van elk half jaar maakten de Verenigde Staten en Groot Britannië een lijst op van de voorraden, die zij verlangden en de Spaanse Regering overwoog dan of men uitvoervergunningen daarvoor kon geven. De voornaamste invoer, die Spanje in ruil wenste, was petroleum (Londen, AP) 17.3).

HEVIGE LUCHTAANVALLEN OP KISKA.

U.S.A.-vloot beschiet Vila in Salomonseilanden.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 15 Maart voerden zware en middelzware bommenwerpers van het leger met een escorte van Lightnings en Warhawks zes hevige bombardementsaanvallen uit op de Japanse installaties te Kiska. De resultaten van deze bombardementen zijn niet gemeld.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Gedurende de nacht van 15 op 16 Maart hebben lichte vlootstrijdkrachten de Japanse stellingen te Vila op de Zuidoostelijke kust van het eiland Kolombangara gebombardeerd. Goede resultaten zijn gemeld en geen verliezen werden door onze strijdkrachten geleden.

Op 16 Maart vielen Vliegende Forten van het leger de vijandelijke stellingen te Kahili en Buka in het Bougainville-gebied en te Munda op het eiland Nieuw Georgië aan.

Later op de morgen vielen Dauntlessduikbommenwerpers met een escorte van Wildcats de vijandelijke stellingen te Vila aan. Er zijn hiervan geen resultaten gerapporteerd. Later op de dag beschoten Lightning-gevechtsvliegtuigen de kuststellingen in de buurt van de haven Viru op het eiland Nieuw Georgië" (Washington, AP) 17.3).

JAPANSE TERUGTOCHT IN HUPEH DUURT VOORT.

Het Chinese Hoofdcommando deelde mede, dat nog verschillende steden genomen werden door de Chinese strijdkrachten, die opereren tegen de Japanners, welke zich terugtrekken in het Zuiden van de provincie Hupeh. De Japanners zouden versterkingen in Zuidelijke richting over de Yangtze hebben gevoerd naar een punt, waar hun strijdkrachten het hard te verduren hebben. De versterkingen werden evenwel onderschept en de gevechten zijn in voortgang. Een andere slag woedt in de provincie Yunnan, die aan Birma grenst. Hier vielen duizend Japanners de Chinese stellingen aan (Tsjungking, AP) 17.3).

AANVALLEN VAN U.S.A.-VLIEGERS IN BIRMA.

Het communiqué van het 10e Noordamerikaanse luchtcorps deelde mede, dat de Noordamerikaanse vliegers hun aanvallen voortzetten op de Japanse voorraadlinies in Birma. Gedurende de laatste 48 uren werden spoorlijnen, verkeerswegen en convooien van vrachtauto's gebombardeerd zonder verlies van vliegtuigen. Onder de objecten behoorde het grote Goktik-viaduct aan de Rangoon—Lasjio spoorlijn. Voorts werd de brug bij Pazandaung ten Noorden van Rangoon gebombardeerd.

De belangrijke brug van Myitinge nabij Mandalay werd eveneens aangevallen. Formaties van Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen beschoten ook een colonne van vijandelijke vrachtauto's op 28 kilometer ten Noorden van Myitkyina, een der bases voor de Japanse strijdkrachten, die opereren over de grens in China's Yunnanprovincie. Het Britse communiqué maakte bekend, dat er weinig verandering plaats vond aan het landfront in het Westen van Birma, niettegenstaande de reeks gevechten met de Japanse strijdkrachten langs de Oostelijke oever van de rivier de Mayu (New Delhi, AP) 17.3).

„JAPAN HEEFT ZIJN BESTE VLIEGERS VERLOREN".

Luitenant-Generaal George Kenny, Commandant over de Geallieerde luchtstrijdkrachten in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, zeide tot de pers: „De goed geoefende Japanse vliegers zijn verdwenen en onze eerste ploeg neemt pas het veld in."

Kenny en Generaal-Majoor Richard Sutherland, die onder MacArthur dienen, brachten een bezoek aan Roosevelt om hem persoonlijk een beeld te geven over de lucht- en grondoperaties in de Stille Zuidzee en de groeten van MacArthur over te brengen (Washington, AP) 17.3).

U.S.A.-KOTTER BRENGT DUIKBOOT TOT ZINKEN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een grote Duitse duikboot geramd en tot zinken gebracht werd door de kotter „Campbell" van de Noordamerikaanse Kustwacht. Dit geschiedde in de Noordatlantische Oceaan ongeveer drie weken geleden na een lopend gevecht van 12 uur, dat door de kotter gevoerd werd tegen een groep van 6 Duitse duikboten.

De „Campbell" ramde de duikboot en maakte haar vervolgens af met kanonvuur à bout portant (Washington, AP) 1.73.

RUSSEN VEROVEREN EEN BELANGRIJK STERKTEPUNT.

De Russische luisterdienst deelde mede, dat volgens een correspondent van „Izvestia" de Sovjet-troepen een sterktepunt veroverden ten Zuiden van het Ilmenmeer, dat „een belangrijke rol speelde in het Duitse defensie-systeem" (Londen, AP) 17.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„Gedurende de nacht van 17 Maart voerden onze troepen gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Aan het Westelijk front zetten onze troepen hun offensief voort en veroverden zij een aantal bewoonde plaatsen.

Ten Zuiden van het spoorwegstation Igoryevskaya doodden detachementen van een afdeling in gevechten om het dorp Dronovka ongeveer 300 Hitlerieten.

Zij veroverden 3 kanonnen, 8 mortieren, 34 machinegeweren en 28.000 granaten. In een naburige sector veroverden onze troepen als gevolg van verwoede gevechten een krachtig versterkt vijandelijk sterktepunt. Meer dan een compagnie Hitlerieten werd opgeruimd. Onder de veroverde tropeeën behoorden 4 tanks en een ammunitie-opslagplaats.

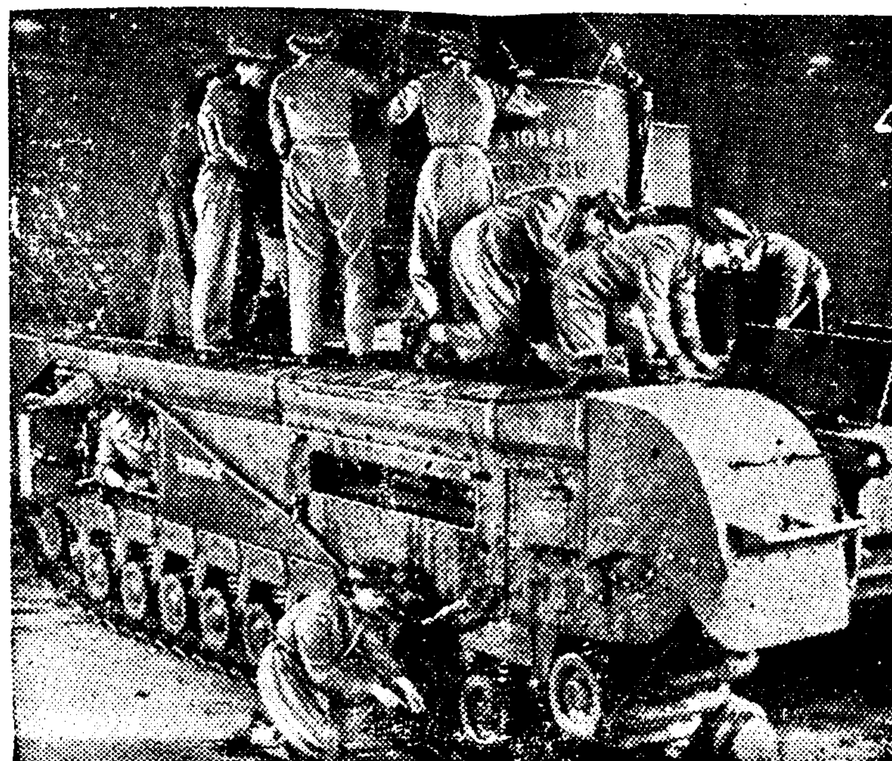
Van Byeli zetten onze troepen hun succesrijk offensief voort en veroverden zij 32 bewoonde plaatsen. Bij het nemen van een bewoonde plaats verwerden de manschappen van een Russische afdeling 10 kanonnen en mortieren, 28 machinegeweren, 2 radiostations en talrijke wagens met ammunitie. In een andere sector versloegen de manschappen van het Rode leger een vijandelijk bataljon infanterie. Onder de slagen van onze troepen trokken de Duitsers zich wanordelijk terug met achterlating van meer dan 400 doden of gewonden op het slagveld.

In de streek van Thuguyev hadden felle gevechten voortgang. Onze eenheden sloegen een felle vijandelijke aanval af. Onze mannen deden een tegenaanval en verdreven de Duitsers uit een belangrijke bewoonde plaats. Ongeveer 600 Duitsers werden gedood.

Wij veroverden oorlogsmateriaal en namen gevangenen. In een andere sector vernielden onze troepen 7 vijandelijke tanks, die in deze defensies waren doorgebroken. Ongeveer honderd Duitsers met tommygeweren werden gedood. Ten Westen van Sevsk vielen de Duitsers herhaaldelijk onze linies aan, maar telkens leden zij hevige verliezen en werden zij teruggesmeten. Wij vernietigden 11 tanks en ruimden niet minder dan twee compagnieën van het vijandelijk voetvolk op" (Moskou, AP) 18.3).

Joegoslavische soldaten oefenen zich te maken voor de bevrijding van hun in het Midden-Oosten om zich gereed land.

Britse vrouwen aan het werk bij een Churchill-tank.

EISENHOWER EN PATTON NAAR HET TUNISCHE FRONT.

Generaal Dwight D. Eisenhower verving Generaal-Majoor Lloyd R. Fredendall als Commandant aan het Westelijke Tunische front samen met Luitenant Generaal-George S. Patton, specialist in pantserstrijdkrachten.

Generaal Patton, die genoemd wordt „blood and guts", is een der meest offensief-gezinde Generaals van het Noordamerikaanse leger. Hij wordt beschouwd asl de meest gezaghebbende man van het Noordamerikaanse leger op het terrein van pantsertroepen, sedert de dood van Generaal Majoor Adna R. Chaffee op 19 Augustus 1941. Het bericht gaf niet direct te kennen, welke nieuwe post Fredendall kreeg (Geallieerd Hoofdkwarier in Noord-Afrika, AP) 18.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In het gebied van de Mareth-linie werden onze stellingen in het Noorden verbeterd tijdens gevechten in de nacht van 16 op 17 Maart en gisteren. In het Zuiden zijn onze patrouilles actief en brachten zij verliezen aan den vijand toe. Tevens werden enkele gevangenen gemaakt.

In het Zuiden van Tunis maakten de Noordamerikaanse strijdkrachten gisteren 48 kilometer voortgang en veroverden zij Gafsa. Er werd weinig weerstand van den vijand ondervonden. De vijand trekt zich in Zuidoostelijke richting terug en onze patrouilles achtervolgden hem in de richting van El Guettar. Mobiele Franse detachementen werkten hierin samen. Vele mijnen en vallen waren gelegd om onze opmars te verhinderen. In het Noorden van Tunis maakte de vijand ten Westen van Sedjenane ten gevolge van hevige aanvallen plaatselijke winsten. Deze werden later hersteld door tegenaanvallen. De gevechten hebben voortgang.

Lucht: Gistermorgen werden troepenconcentraties nabij Gafsa gebombardeerd. Onze gevechtsvliegtuigen opereerden de gehele dag door op intensieve wijze in dit gebied. Zij deden van geringe hoogte aanvallen op vijandelijke voertuigen, die zich van Gafsa terugtrokken. Een aantal vrachtauto's werd vernield en een kanonstelling tot zwijgen gebracht. Aan het Noordelijk front voerden onze gevechtsvliegtuigen offensieve vluchten uit, waarbij een vijandelijke jager vernield werd. Gevechtsvliegtuigen der luchtmacht van de Westelijke woestijn vernielden een vijandelijk gevechtsvliegtuig, doch het weer beperkte de verrichtingen in dit gebied. Van alle verrichtingen worden 2 onzer vliegtuigen vermist, doch de vliegers bevinden zich in veiligheid" (Geallieerd Hoofdkwartier, AP) 18.3).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Londen: Het moederhuis van de Paters van Mill Hill te Roosendaal in Nederland is door de Duitsers in beslag genomen. Het huis ligt 16 kilometer van de zee verwijderd.

In Maastricht zijn talrijke katholieke huizen en kloosters door de Duitsers ingericht als hospitalen of legerkampen.

— Londen: Een nieuwe golf van vervolging is over Polen gekomen. In Silesië werden talrijke arrestaties verricht, gevolgd door openbare terechtstelling.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Radio-Berlijn zeide, dat Russische tanks, infanterie en luchttroepen een omsingelende aanval deden op Staraya Russa en „een kleine bres sloegen in de Duitse linie".

— Londen: Het Duitse communiqué deelde mede, dat de as in het offensief is over de gehele slagzone van Charkov tot het gebied ten Noord-Westen van Kursk. De Russen zouden zijn afgeslagen in aanvallen op grote schaal ten Zuiden van Orel en ten Zuiden van het Ilmenmeer.

— Londen: De Aartsbisschop van York maakte bekend, dat hij in het Hogerhuis een voorstel zal indienen om de ban op het luiden van de kerkklokken op te heffen. Deze was opgelegd in de dagen, dat Engeland met een invasie bedreigd werd.

DE KLOOF WORDT OVERBRUGD.

Relman Morin seint uit Londen:

De kloof tussen De Gaulle en Giraud scheen te worden overbrugd en naar men verwacht zullen de twee Opperbevelhebbers van de Franse weerstand tegen Duitsland spoedig in Algiers confereren over het vormen van een Unie, waaronder een machtig leger van bijna 400.000 man en bijna al de hulpbronnen van het Franse Imperium zullen worden samengebracht.

Het Franse Nationale Comité maakte bekend, dat De Gaulle een „vriendschappelijk antwoord" had gegeven op de uitnodiging van Giraud om zich bij hem te voegen en spoedig naar Noord-Afrika zal vertrekken.

Radio-Algiers zeide, dat De Gaulle reeds op weg was maar een zegsman der Strijdende Fransen deelde mede, dat hun leider nog niet de vertrekdatum heeft vastgesteld. Door de samenvoeging van de twee groepen zal bijna het gehele Franse Imperium worden gebracht in de gevechtslijn tegen de as. Tegelijk zal dit een ontzaggelijke invloed hebben op het moreel in het Franse moederland, waar het gewapend verzet tegen de Duitsers toeneemt.

Het door de Japanners bezette Indo-China en Martinique in de Caraïbische Zee zijn nog twee segmenten van het Imperium, die nog niet aan de strijd tegen de as deelnemen.

André Philip, een Commissaris van de Strijdende Fransen, zeide in Londen, dat berichten omtrent het groeiend verzet in Frankrijk in Londen ontvangen worden. Philip voorspelde, dat het eventuele verband tussen Giraud en De Gaulle aldus zou kunnen zijn, dat een van hen de militaire leiding heeft, terwijl „de politieke leiding van de Franse weerstand in handen moet blijven van dengene, die het mandaat van Frankrijk ontvangen heeft."

Hiermede scheen Philip te willen zeggen, dat De Gaulle waarschijnlijk in naam de leiding zal krijgen, terwijl Giraud zich weer zal wijden aan het militaire veld waar hij zich bevond voordat de moord op Darlan hem verhief tot Hoge Commissaris in Frans Noord-Afrika.

Volgens de berichten, die uit Frankrijk ontvangen worden sedert de Geallieerde invasie van Noord-Afrika, verzwakte de wil tot verzet als gevolg van de Geallieerde samenwerking met Darlan en het mislukken van de pogingen om Giraud en De Gaulle tot elkaar te brengen.

In de rede, welke Giraud Zondag hield, veroordeelde hij Vichy, herriep hij al de rassenwetten en beloofde hij te werken aan de wedergeboorte van de Franse Republiek. Dit waren de grondbeginselen, die De Gaulle geëist had.

Het aftreden van Generaal Jean Marie Bergeret, plaatsvervanger voor burgerlijke zaken van Giraud, en den vroegeren Minister van Luchtvaart van Vichy, was mede een verwijdering van een der versperringen tussen de twee Franse groepen.

Bergeret was echter slechts een der vier figuren, wier aanwezigheid als „pro-Vichy-mannen" in Noord-Afrika kwaad bloed had gezet bij de Strijdende Fransen. De anderen zijn: Pierre Boisson, Gouverneur van Frans West-Afrika, Marcel Peyrouton, Gouverneur van Algerië en Generaal Auguste Nogues, Gouverneur van Marokko.

Velen geloven, dat Nogues vervolgens zal aftreden. Hij en Bergeret waren op veelzeggende wijze niet aanwezig bij de redevoering van Giraud op Zondag, waarbij hij pleitte voor een Unie van alle Fransen.

Als leden van Girauds gevolg wisten zij van tevoren wat Giraud in zijn rede zou zeggen.

De radio van Marokko zeide, dat Nogues gisteren een bezoek bracht aan Casablanca. Hier hield hij een belangrijke conferentie met de burgerlijke en militaire autoriteiten over de wijze, waarop moet worden omgegaan met de Noordamerikaanse oorlogsmaterialen, die daar spoedig zullen arriveren om het Franse Noordafrikaanse leger opnieuw te helpen opbouwen.

Giraud zeide, dat een leger van 300.000 man door de Geallieerden wordt uitgerust en De Gaulle heeft bijna 100.000 man onder zijn bevel.

Er zijn tekenen, dat Generaal Georges Catroux, verbindingsman tussen Giraud en De Gaulle in Noord-Afrika een belangrijke post zal krijgen in de nieuwe Unie (Londen, AP) 17.3).

DE GAULLE REEDS NAAR ALGIERS?

De radio van Algiers deelde mede, dat De Gaulle reeds op weg is naar Algiers om met Giraud te spreken over een eenheid van de Fransen, die tegen de as strijden. Een zegsman van de Strijdende Fransen zeide evenwel, dat de Generaal nog in Londen is en de laatste voorbereidingen treft. Hij zou nog niet de vertrek-datum bepaald hebben (Londen, AP) 17.3).

Een valschermspringer van het Britse leger luchtcorps met het nieuwe Britse Sten-geweer. Het is een eenvoudig en zeer goedkoop geweer, dat in grote hoeveelheden kan gemaakt worden. De commando's gebruiken ze veel, vooral omdat dezelfde ammunitie kan gebruikt worden, welke de as gebruikt.

Staats Examens.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat er in de maand JULI 1943 op Curaçao gelegenheid zal worden gegeven om door een **uitsluitend schriftelijk** examen een getuigschrift te verwerven, overeenkomende met het einddiploma H.B.S. A of B, welk getuigschrift de bevoegdheid geeft aan de aan een Nederlandsche Universiteit of Hoogeschool af te nemen examens deel te nemen.

Gegadigden dienen zich vóór 1 April 1943 schriftelijk tot ondergeteekende te wenden onder vermelding van:

a) naam, voornamen, datum en plaats van geboorte;
b) woonplaats en adres;
c) getuigschrift (en), eventueel reeds door den candidaat verkregen:
d) getuigschrift dat gewenscht wordt (einddiploma Gymnasium A of B; of Hoogere Burgerschool A of B).

Het examengeld bedraagt f. 30.— Nadere inlichtingen zullen gaarne door de Inspectie van het Onderwijs verschaft worden.

De Inspecteur voornoemd.

Dr. W. J. Goslinga.

799

EEN SURINAAMSE MAGINOTLINIE.

In „Suriname" lezen wij:

In de laatste tijd is de Mareth-linie die hetzelfde doel heeft als de Maginotlinie in Frankrijk veel in het oorlogsnieuws.

Het is niet van vandaag dat regeringen der mening zijn toegedaan dat om een land van invallen te vrijwaren, het voldoende is reusachtige bolwerken op te werpen. De oudst bekende „Maginotlinie" zal wel de Grote Chinese Muur van 3.000 kilometer lang zijn welke 250 jaren vóór Jezus Christus gebouwd werd.

Ook hier in Suriname heeft men eertijds een soort Maginotlinie ontworpen met als doel de plantages tegen invallen der Marrons te beschermen, nl. het Cordonpad.

In tegenstelling met wat men misschien meent, was het Cordonpad niet een doodgewoon pad midden in het bos gekapt maar wel een sterke, goed ingerichte aaneengeschakelde verdediging waarover wij hier enige bizonderheden laten volgen zoals wij ze opgediept hebben uit een verslag uitgebracht door den Fransen administrateur van koloniën V.P. Malouet tijdens een officieel bezoek aan Suriname in 1777 (1).

„Het Cordonpad is een merkwaardig iets — zo schrijft Malouet — het loopt dwars door bossen en zwampen, hoogten en laagten. Het heeft een breedte van zes en zestig voet en de totale lengte zal twee en twintig mijlen zijn (toen Malouet zijn bezoek bracht was men hard bezig met de werkzaamheden en na tien maanden arbeid waren reeds zeven mijlen klaar). Het geheel vormt een prachtige „avenue". De zwampen worden gedempt en de heuvels worden tot een bepaalde hoogte afgewerkt, de ravijnen worden met stenen dammen opgehoogd, stevige bruggen overspannen de kreken. Langs de kant van het bos vormen een brede gracht en een haag de eerste hindernissen voor den vijand. Verder zijn er wachtposten ieder kwart mijl en die posten zijn onderling regelmatig in verbinding door patrouille en een volledig signalen-systeem. Zij zijn zo uitgezet dat een officierspost zich steeds tussen twee piketten van sergeanten bevindt. Iedere afdeling bevat vierhonderd manschappen onder het bevel van een hogeren officier. Waar deze zich bevindt, treft men ook binnen een versterkte omheining magazijnen, een hospitaal en munitie-opslagplaats nodig voor de afdeling, aan. Het Cordonpad loopt over drie rivieren. Bewapende ponten en sloepen onderhouden de verbindingen tussen de oevers. De piketten zijn goed verschanst en degelijk ingericht, zij bevatten talrijke vruchtbomen en moestuinen, alles is met sterke omheiningen van zwaar hut omringd en net geschilderd. Ten behoeve der bezetting bevatten de afdelingen al het verzet en de vermaken welke men op een buitenplaats kan aantreffen. Een ingenieur bijgestaan door een paar intelligente officieren en sergeanten heeft het toezicht over de werkzaamheden. Een ondernemer is belast met het vervaardigen der gebouwen die zo laag mogelijk begroot zijn. De arbeiders — drie honderd in totaal — worden door de plantages geleverd en voor iedere dagarbeid wordt aan hun meesters dertig stuivers (trente sous) vergoed. Twaalf honderd soldaten per veertien mijl zullen er nodig zijn om het Cordonpad te bezetten".

Wat in Frankrijk het geval geweest is bij de bouw der Maginotlinie had reeds plaats in Suriname: Twee partijen vormden zich, de een wenste deze defensielinie uit te breiden terwijl de andere partij zich hardnekkig tegen deze plannen verzette, omdat zij vond dat deze werken te veel geld kostten voor het weinig practisch nut welke zij zouden opleveren. Deze tegenstrijdige meningen verdeelden de gehele bevolking in twee vijandelijke kampen aan welker hoofd respectievelijk stonden gouverneur Nepveu en kolonel Fourgeoud, bevelhebber der troepen. Hoe scherp de vijandschap tussen die twee groepen was, beseft men als men verneemt dat toen Malouet voet aan wal zette de kolonel hem trachtte in te nemen tegen den Gouverneur door van hem te zeggen: „U zal te doen hebben met een boef, een schurk (à un brigaud, à un scélérat) die maar enkel zal trachten u te bedriegen en die het land ten onder zal brengen". De gouverneur daarentegen had bij de kennismaking aan Malouet gezegd: „Er heeft zich hier een zeer sterke partij tegen mij gevormd, maar ik lach er om, want het hoofd er van is een gek (un fou), het is de kolonel die u zo net ontmoet hebt".

Er werd onder het voorwendsel van landsverdediging in feite een strijd gevoerd die zijn oorsprong had in de economische en financiële belangen der Westindische Compagnie enerzijds en die van den Stadhouder anderzijds en zonder ons partij te stellen, hetgeen geen zin zou hebben kunnen wij toch, dunkt ons, een kleine les trekken uit de geschiedenis van het Cordonpad. „L'histoire se répète" en zo min als de Chinese Grote Muur invallen der Mongolen heeft kunnen verhoeden, zo min als de Maginotlinie de Duitsers in de weg heeft gestaan, zo min heeft het Cordonpad het practisch nut opgeleverd welke men er van verwachtte. Alhoewel de bezetting, de verdediging en onderhoud van die Surinaamse defensielinie jaarlijks ruim op ƒ 493.000 kwam te staan [2]) was het toch maar allemaal boter aan de galg gesmeerd, dit grotendeels omdat toen, net als wat nu ook maar al te vaak gebeurt, zekere kringen door „déformation professionelle" of wat ook, zich dik-blind staren op hun eigen persoonlijke concepties zonder zich over de bezondere bekwaamheden van den vijand te bekommeren en nog minder opbouwende critiek dulden welke zij als heiligschennis beschouwen, daar zelfs waar die critiek haar oorsprong vindt in de drang tot nauwe en oprechte samenwerking teneinde een gemeenschappelijk doel te bereiken.

G. Stampaert.

1) Collection de Mémoires et Correspondances Officielles sur l' Administration des Colonies par V. P. Malouet — Uitg. Baudouin, Parijs — jaar (1802).

2) Volgens een nota opgesteld door graaf d'Ennery.

Nederland.

OVER WERELDOORLOG III.

„Rusland bevat een geheel nieuwe belofte voor een beter Europa", zegt Kerstens.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft de leerlingen van een Royal Air Force vliegschool ergens in Engeland toegesproken. Hij zeide o.a.:

„De oorlog zou in militaire zin gewonnen, doch in economische zin verloren kunnen worden, ook sociaal en politiek. Duitsland bereidt dit van het begin af voor en besteedt grote aandacht aan de economische, sociale en politieke ontwrichting van de landen, die het bezet houdt. Zelfs voor deze oorlog waren vele vooraanstaande Duitsers ervan overtuigd, dat hij niet gewonnen kan worden en zij bereidden zich zichzelven niet alleen voor de overwinning, doch ook voor de nederlaag voor. Zelfs een verloren tweede oorlog moet Europa, volgens de Duitsers, voorbereiden voor een derde en ensloffe victorieuze Duitse oorlog.

Deze derde oorlog is alleen te voorkomen door dit duivelse voornemen in de kiem te smoren: wanneer wij daarin niet slagen, krijgen wij in het midden van deze eeuw een zestigjarige oorlog."

Minister Kerstens bepleitte voorbereiding — ook van reconstructie langs aan de Duitse plannen tegengestelde lijnen, die lopen in de richting van een totaal afhankelijk maken der thans bezette landen van Duitsland. Wanneer de komende vredesvoorwaarden snel het elan en verbetering van de sociale en economische vooruitzichten onmogelijk zouden maken, zou een algemene teleurstelling kunnen ontstaan, op welke teleurstelling de Duitsers hun derde oorlog zullen voorbereiden op grondslag van wrevel tegen Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika en op het gevoel, dat de enige aanvaardbare levensmogelijkheid voor Duitslands buren de aanvaarding zou zijn van de economische en sociale leiding van Duitsland.

Teneinde Duitsland onschadelijk te maken, moet het Pruisendom beroofd worden van zijn zware industrie.

De Heer Kerstens zeide ervan overtuigd te zijn, dat de Geallieerden zullen falen tenzij zij zo snel mogelijk de Europese problemen aanvatten. Dit standpunt heeft de laatste tijd gelukkig veld gewonnen. Een goede en welgefundeerde betrekking met Rusland zal niet alleen grote, nieuwe gebieden openen in Stalins hand met enorme mogelijkheden tot verdere, nieuwe ontwikkeling, doch tevens een enorme mogelijkheid tot leveringen over en weer, die zeer veel zou bijdragen tot de welstand van Ruslands naburen. Rusland bevat een geheel nieuwe belofte voor een beter Europa.

TE LONDEN AANGEKOMEN.

Meester Maximiliaan P. L. Steenberghe, Doctor Nicolaas A. C. Slotemaker de Bruïne en Meester August Philips zijn uit New York te Londen aangekomen.

NAZIE-METHODE: GEEN OVERUREN BETALEN.

Radio-Hilversum deelt mede, dat de Duitsers hebben gedecreteerd, dat landarbeiders in Nederland 58 uur per week moeten werken en dat de overuren niet zullen worden betaald.

NEDERLAND TEGEN DE ARBEIDSDIENSTPLICHT.

Op 21 Februari hebben de Protestantse kerken in Nederland een sterk protest naar Arthur Seyss Inquart gezonden tegen de invoering van de Algemene Arbeidsdienstplicht, tezelfdertijd als de Katholieken dit deden. Dit protest is van alle kansels voorgelezen. Evenals een vurig protest tegen de Jodenvervolging, het terecht stelien van gijzelaars en de mishandelingen in de concentratiekampen.

„Het woord Gods" — zo eindigde deze proclamatie — „verbiedt medewerking aan onrechtvaardige daden". Inmiddels is het hoofdkwartier van den Nederlandsen Arbeidsdienst „Heidepark" bij Doorn, door Nederlandse patriotten in vuur en vlam gezet en tot de grond afgebrand, als een protest tegen het zenden van Nederlandse arbeidsdienstplichtigen naar Oost-Europa. Het ondergrondse blad „Vrij Nederland" riep de Nederlandse jeugd op, op haar hoede te zijn en standvastig in het belemmeren der Duitse oogmerken om haar kanonnenvlees te maken.

„De Nederlandse jeugd wordt als nooit te voren door den Duitsen tyran bedreigd", roept het blad uit. Het nieuwste plan der Duitsers is om 6000 Nederlandse studenten voor slavenarbeid naar Duitsland te zenden. N.S.B.'er prof. Van Dam heeft daartoe de rectores-magnifici der Nederlandse universiteiten bijeen geroepen. Al deze rectores, behalve die van Groningen (prof. Dr. Burdet een N.S.B.'er) hebben geweigerd aan Van Dam de lijsten der studenten te overhandigen. „Op geheimzinnige wijze" is daarop plotseling de kaartenkast met de namen der Utrechtse studenten verbrand. Al deze, figuurlijk en letterlijk „vurige" tegenstand heeft den Duitsers gedwongen hun plannen te dezen nog even uit te stellen. Ondergronds „Vrij Nederland" deelt tevens mede dat er een algemene studentenstaking van enige dagen is geweest.

ITALIË-NEDERLAND.

Naar het Italiaanse blad „Comercio e Finanza" meldt, is er tussen Italië en Nederland een „vriendschappelijke handelsovereenkomst" tot stand gekomen tot een bedrag van 200 millioen lire. Radio Hilversum legt er, aldus de Knickerbocker, de nadruk op dat slechts van een overeenkomst en dus niet van een werkelijk handelsverdrag sprake is en zegt dat onder de nieuwe regeling de uitvoer van voedingsmiddelen naar Nederland „met het oog op de binnenlandse voedsel-situatie in Italië zal worden verminderd, doch dat daarentegen de uitvoer van sigarettenpapier zal toenemen. Dit laatste is niet van ironie ontbloot, nu de Nederlandse rokers het met beetwortelblad en andere rooksurrogaten moeten doen. Italië zal van Nederland caseïne, radiotoestellen, zaden en bloemen betrekken en een deel van de Nederlandse veestapel kopen. Het is duidelijk — en overigens begrijpelijk — dat deze hele overeenkomst door de Duitsers is gedicteerd, vooral wanneer op het bovenstaande volgt dat Italië naar Nederland kwikzilver, chemische producten, kleding, knopen en zuidvruchten zal exporteren, kennelijk voor Duits gebruik. Deze „vriendschappelijke" overeenkomst betekent vergroting van de ellende voor het Nederlandse volk.

ZO STICHT DE VREDERECHTER VREDE.

Een N.S.B.-er in de stad Groningen ranselde een jongen af, die hem had uitgescholden. Iemand, die erbij stond, noemde den nazie een ploert. Vervolgens kwamen de N.S.B.-er en de man, die ploert had gezegd voor den „vrederechter". De N.S.B.-er kreeg ƒ 10 boete wegens mishandeling, de andere man...... 25 dagen hechtenis wegens het uitschelden van den N.S.B.-er.

„NEDERLANDSE OOST CONSTRUCTIE COMPAGNIE".

De „Nederlandse Oost Compagnie" (naar men weet: een nazie-instelling) heeft een „Nederlandse Oost constructie compagnie" gesticht, voor wegenbouw, bruggenbouw enz., in Oost-Europa. Het kapitaal bedraagt een millioen gulden. De stichters zijn: R. A. Brusse, P. S. Heerma, F. A. Weber en W. Hennig.

Wij ontvingen.

Van „La Samaritana" (Bredestraat 76, Otrabanda) een pakje „Cream of Rice", waarvan de genoemde kruideniersza ak agente en tevens verkoopster is. „Cream of Rice" is gemaakt van zorgvuldig uitgezochte, uiterst fijne rijstsoorten en gegranuleerd tot de juiste fijnheid, zodat elk deeltje binnen vijf minuten gekookt kan zijn. Verder is het zodanig gepraepareerd, dat het klaar gemaakt zeer smakelijk proeft en gemakkelijk verteerbaar is.

Bij het ontbijt, noenmaal, diner en als dessert kan „Cream of Rice" gebruikt worden. Men kan het samen met andere gerechten bereiden en alzo verschillende schotels maken. Recepten kunnen desgevraagd bij de agente verkregen worden.

GESCHIEDENIS VAN OOST-INDIË.

In het ontstellende gebrek van een samenvattende geschiedenis van het grootste staatsdeel van ons Koninkrijk komt een Noordamerikaans hoogleraar hulp brengen. **Professor Albert Hyma** van de Universiteit van Michigan, heeft een boek uitgegeven **The Dutch in the Far East.** Uitgever is George Wahr, Ann Arbor, Michigan. Het boek, 250 bladzijden dik, kost $ 1.75, voor een Noordamerikaans boek een wonderlijk lage prijs. De stofomslag laat voor de variatie een Hollands landschapje zien met een grote molen. Het boek zelf verhaalt de „history of the Dutch commercial and colonial Empire" op een waarlijk innemende en prettige wijze. Zulk een boek is geen propaganda en moet naar onze mening meer eerbied afdwingen bij andere volken dan de humbug-praatjes van onze propaganda-bureaux, die toch door geen enkel weldenkend mens geloofd worden. Zelfs aan de strijd op leven en dood tussen Engeland en de Republiek om de hegemonie ter zee wordt geen onrecht gedaan terwille van een latere alliantie tussen de Engelsen en de Nederlanders.

Professor Hyma, blijkens zijn naam van huis uit Nederlander en blijkens de door hem opgegeven werken zeker ook nog onze taal machtig, blijkt toch geheel in de Noordamerikaanse trant te denken, wanneer hij het gehele koloniale probleem vooral van de economisch-mercantiele zijde beschouwt en daaraan de meeste waarde en aandacht schijnt te wijden. Was dit een voorname factor in de zeventiende eeuw, ook later toen in de negentiende eeuw de Nederlanders begrepen, dat hun land als eerste — en zelfs tweede — rangsmogendheid had afgedaan, bleef dit, het mercantilisme, een leidend beginsel.

Van 1815 tot 1918 namen de Noord-Nederlanders geen deel aan de Europese oorlogen en zij wendden hun aandacht meer op het Verre Oosten, waar hun Insulinde aan geheel Nederland een nieuwe rol toekende in handel en nijverheid. Vroegere contacten van de Republiek met Australië en Japan, werden door het Koninkrijk verwaarloosd. Met name zal ieder met interesse de bladzijden lezen over de verhouding tussen Japan en de Hollanders, die, steeds nauwer wordend, een toppunt bereikte, toen de Japansen ambtenaren geraden werd om de Nederlandse taal te leren voor nog grotere toenadering. Dat was in 1745. Na 1755 circuleerden Hollandse boeken in Japan en in de Japanse letterkunde vindt men de bewijzen hiervan duidelijk terug, aldus de schrijver. Ook in andere opzichten was de invloed onzer voorvaderen sterk, o.a. in krijgskundig opzicht. De krijgskunde hebben de Japanners van onze voorvaderen geleerd en als onze voorvaderen den Sjogoen van Japan een cadeautje moesten geven, wisten zij wel wat het meest welkom was: kanonnen en ammunitie.

De latere ontwikkeling tussen ons Indië en Japan volgt de lezer met spanning, vooral wanneer Professor Hyma in het hoofdstuk „United States and the East Indies" de belangenspheren van U.S.A., Japan en Europees Nederland gaat behandelen en daarbij op een zeer nauwe toenadering van de Verenigde Staten en Indië aandringt, zo zelfs, dat hij zegt, dat handel tussen de Verenigde Staten en ons Indië te verkiezen is boven de handel van de Verenigde Staten met Zuid-Amerika.

Dit wel gedocumenteerde en uiterst prettig leesbare boek komt op een ogenblik, dat het vraagstuk van de over de aardbol verspreide staatsdelen weer nieuwe belangstelling vraagt, en in dit verband is de lezing zeker van gewicht.

Met andere mooie werken van oud-Nederlanders, wat ons Insulinde betreft o.a. Army Vandenbosch in zijn standaardwerk „The Dutch East Indies" (Amigoe 27 Juli 1941), doet dit boek meer goed voor de **Nederlandse zaak** — ook als is het eenzijdig — **dan de propaganda-bureaux, die in hetzelfde land werken.**

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Het zal u bekend zijn, dat in Suriname, ieder jaar in Juli het feit wordt herdacht, dat de emancipatie werd doorgevoerd in 1863. Bepaalt deze herdenking zich in gewone jaren meer tot een herdenkingsartikeltje in de locale pers, tot kerkdiensten en herdenkingsavonden van bepaalde groepen en verenigingen, in zogenaamde topjaren (50, 60, 75, 80 jaar), heeft deze herdenking haast het karakter van een nationale feestdag.

Het behoeft geen betoog, dat juist in deze sombere tijden, het feest der Gelijkstelling, het feest der Vrijwording, nu wij ooggetuigen zijn hoe millioenen zuchten in de ketenen der slavernij, diep doorleefd wordt door de Surinaamse Bevolking en aan de Emancipatiedag 1943 zal biezondere aandacht worden geschonken.

Al moge de Emancipatie voor den Surinamer geen materiële gevolgen gehad hebben, geestelijk heeft de Emancipatie grote gevolgen gehad en is het individueel succes voor velen groot geweest.

Voor hen, die destijds in Suriname waren, ligt het 75-jarig herdenkingsfeest nog vers in het geheugen. Dit feest had als tastbaar resultaat ten gevolge de Surinaamse Huishoud- en Industrieschool, welke school reeds in den beginne, onder de bezielende leiding van de thans hier op Curaçao vertoevende Mevrouw Seppen—De Wekker, een succes was en zeer veel goeds tot stand bracht voor het Surinaamse meisje.

In Juli van dit jaar zal verschijnen de traditionele Emancipatiecourant, een nummer waaraan biezonder veel aandacht zal worden besteed (Eindredacteur de Heer A. L. Waaldijk), en waartoe reeds velen in Suriname hun medewerking toezegden.

Biezonder zal het op prijs gesteld worden, indien Surinamers en vrienden van Suriname, woonachtig in dit Rijksdeel, eveneens hun medewerking tot bovenbedoeld blad willen verlenen, en zij worden uitgenodigd hun artikel voor 1 Mei 1943 in te zenden aan ondergetekende, vertegenwoordiger der Redactie der Emancipatiecourant 1943, voor Curaçao, Rodeweg 254.

Aan bedoeld adres kan men ook nummers van de Emancipatiecourant bestellen, waaromtrent biezonderheden nader per advertentie zullen worden bekend gemaakt. Moge ik u, geachte Redactie, bij dezen verzoeken, een plaatsje in uw kolommen met betrekking tot deze mededeling af te staan, waarvoor ik u, mede namens de Redactiecommissie in Suriname, bij voorbaat hartelijk dank zeg.

L. Koch.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 18 Maart:

Telegram Afdeling: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: **Meinster, tel. 304,** Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok Afdeling: **De Klerk, tel. 431;** Prins, tel. 330.

Aan de leden van de Hoendervereniging „Het Gouden Haantje": Hierbij delen wij den leden mede, dat as. Maandag en Dinsdag 22 en 23 Maart tussen 16 en 18 uur kippenvoer zal worden gedistribueerd. Daar door omstandigheden alleen Layena meel voorradig is, hebben wij gemeend voorlopig voor 14 dagen meel aan te vragen. Growene, Startena en gemengd voer is er voldoende in voorraad. De formulieren zullen u op de gebruikelijke wijze worden toegezonden.